

Нареждала куклитѣ като ученички, а тя ставала тѣхна учителка. Задавала имѣ разни въпросчета и слѣдѣ малко тя сама отговаряла заради тѣхъ.

Слѣдѣ тази игра Лиза захванала друга. Тя уловила най-голѣмата кукла и почнала да играе и скача изѣ стаята. .. Колко весела и сладка игра!

Но при скачането случайно отворила капачето на прѣстената соба. Вѣтрѣ имало задимени вѣглища. Щомѣ влѣзълѣ вѣздухѣ, вѣглищата избухнали и голѣмѣ пламѣктѣ излѣзълѣ изѣ собата. Лиза се оплашила, изпищѣла силно и паднала до собата. Пламѣктѣтѣ излизалѣ на огнени езици и всѣка минута застрашавалѣ да изгори нещастната Лиза!

Отѣ силния писѣкъ тѣхното голѣмо куче влѣзло вѣ стаята. То разбрало опасността за момиченцето и веднага го дига за дрешката и го отвлича вѣнѣ на двора.

Благодарение на това храбро куче, Лиза била спасена.

Ж Ъ Т В А Р И.

Тихо врѣме, слѣнце грѣе,
Ниви се жѣлтѣятъ, —
Вредѣ вѣ полето жѣтваритѣ
Жѣнатъ, пѣсни пѣятъ.

Мѣже, жени, пригѣрбени
Сѣрповетѣ мѣтатъ —
Едри снопи вѣ равни ниви
Кат' трупове падатъ.